

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

balandžio

9 d.

Ketvirtadienis

Nr. 42 (4235)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Balandžio 18-tąją — šėštadienio talka

Pasiryžę dirbti darniai ir našiai

TSO darbuotojai, atsiliepiami į Maskvos pirmąjį jmonių darbininkų pasiūlymą, ruošiasi pažymėti Vladimirio Lenino gimtadienį šeštadienio talka.

Balandžio 18 dieną apie 200 TSO darbuotojų įsijungs į šeštadienines komunistines talkos ritmą. Yra numatyta atlikti darbų už 5,5 tūkst. rublių, įnešti į penkmečio fondą 730 rublių.

Talkos dieną visuose objektuose statybininkai pasiryžę dirbti su pakilia nuotaika. Dalis pagalbinės gamybos darbuotojų užtikrins statybos objektų aprūpinimą statybinėmis medžiagomis, įrengimais. Pilnu tempu dirbs autovairuotojai, autokranininkai, traktorininkai, buldozerininkai ir kiti mechanizatoriai. Vieni iš jų dirbs aplarnaudami statybos objektus, kiti tvarkys aplinką, išveš atliekas, išlygins aikštes.

Našiai šeštadieninėje tal-

koje žada padirbėti mechanikų dirbtuvių, lentpjūvės, stalių gaminių dirbtuvės darbininkai. Jie kartu su inžinierijos technikos darbuotojais, laisvais nuo darbų objektuose ir tarnautojais pasiryžę gražiai sutvarkyti Tarpkolūkinės statybos organizacijos teritoriją, padėti tinkamai sutvarkyti sandėliuose laikomas statybines medžiagas.

Partinės organizacijos biuro posėdyje yra sudarytas šeštadienines komunistines talkos organizavimo štabas, numatyti ir aptarti darbai, kuriuos teks atlikti.

Tikimės, kad per šią šeštadieninę komunistinę talką Tarpkolūkinės statybos organizacijos darbuotojai dirbs darniai, našiai, kokybiškai ir įneš prideramą indėlį į visą liaudinę taupyklę.

S. Masulis

Tarpkolūkinės statybos organizacijos pirmininko pavaduotojas politiniams masiniam darbu

I talką — pakiliai ir organizuotai

Vyno pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vynas“ kiekvienais metais komunistinei šeštadieninei talkai pradedam ruoštis iš anksto. Visuose cechouose ir skyriuose sudaromi talkos dienai darbo planai, numatoma, kas ir kokius darbus dirbs, todėl talkos praeina pakiliai ir organizuotai, atliekama daug ir naudingo darbo.

Neseniai išplėstiname pirminės partinės organizacijos biuro posėdyje buvo patvirtintas organizacinis štabas, numatytos darbo priemonės.

Balandžio 18-tąją talkoje dalyvaus daugiau kaip 650 susivienijimo darbuotojų.

267 žmonės cechoose valys langus, sienas, lubas, atliks kitus patalpų švarinimo darbus. 164 darbuotojai tvarkys teritoriją ir jos aplinką. Kiti tvarkys Lagedžiūse sandėlio teritoriją. Talkos dieną bus paruošta 200 duobių rožių sodinimui, pasodinsime 80 dekoratyvinių vijolių daigų, atsėsime, kur reikalinga, žaliasias vejas, patęšime jas mineralinėmis trąšomis.

89 žmonės dirbs kaip ir kiekvieną dieną — gamyboje; gamins produkciją, kurios numatyta pagaminti už 12 tūkst. rublių.

B. Milaševičius

Igyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus

RŪPINIMASIS ŽMOGUMI — PIRMOJE VIETOJE

Pasakoja G. Vertelka, Anykščių statybinių
medžiagų kombinato direktorius

Visiškai automatizuoti gamybos procesus mūsų pramonės šakoje, sukurti cechoose trūšiantiems darbininkams optimalų mikroklimatą — visa tai dar lieka tolimesnės ateities svajonės. Tačiau pastaraisiais metais vis ryžtingiau įgyvendiname daugelį priemonių, kurių tikslas — iš pagrindų pagerinti plytų gamintojų, smėlio flotuotojų darbo ir buities sąlygas.

Nemaža šia linkme nuveikėme per praėjusį penkmetį. Įsikūrę naujame administraciniame pastate, buvusias administracines patalpas „Kvarco“ cecho pertvarkėme į buitines. Dabar čia žmonės naudoja erdvias persirengimo kambarius, prausikloimus, dušais, kitais patogumais. Įrengtas jaukus ekonominio mokyklos kabinetas: jamė dailės baldai, nemaža vaizdinė priemonių, sukomplektuota verlinga literatūra.

Dešimtajame penkmetyje daug jaunų kombinato žmonių asigūveno naujame bendrabutyje Pergalės gatvėje. Daug darbo ir lėšų įdėta, tvarkant Rubikių gyvenvietės gatves, remontuojant Rubikių ir Vikonių gyvenvietės senus namus, Rubikių vaikų darželį.

Buvo rekonstruojami cecho įrenginiai: modernizuotos plytų degimo krosnys, presai ir kiti įrenginiai pakeisti naujais, našesniais, tuo pačiu pagerėjo šių įrengimų priežiūrinių žmonių darbo sąlygos.

Vienuoliktajame penkmetyje esame numatę testuoti stambiu socialiniu pertvarkymo programą. Pirmiausia, esa-

me pasiryžę geriau aprūpinti buitais darbininkų šeimas. Sena bėda: rangovinės statybos organizacijos nepajėgia kasmet statyti tiek gyvenamųjų namų, kiek mes ir kitų jmonių vadovai pageidaujame. Lieka išeitis — statyti namus ūkiniu būdu. Turime subūrę trylikos statybinių brigadą. Todėl esame nusprendę kasmet statyti po vieną 4 butų namą. Dabar sudaryta projektinė dokumentacija, parinkta aikštelė pirmojo tokio namo statybai.

Daug pastangų teks įdėti, kad patenkintume plytų gamintojų buitinius ir kultūrinius poreikius. Šiemet iš pagrindų bus suremontuoti Rubikių kultūros namai. Ateinančiais metais Rubikiuose numatyta pastatyti pirmąjį būtų gara, kad rajono organizacijos rasti lėšų ir medžiagų išasfaltuoti rajoninės reikšmės keliui, einančiam per šią gyvenvietę.

Šiemet užbaigsiame Rubikių cecho valymo įrengimų statybą ir nustosime teršę šio ežero vandenį. Jau yra skirtos lėšos mūsų kombinato poilsio bazei įrengti prie Sventosios, netoli Andrioniškio. Numatyta poilsiautojams čia pastatyti vasarnamį. O Rubikiuose ruošiamės įrengti buriavimo sporto bazę. Manome, kad šio cecho jaunimas — o jaunų, energingų žmonių pastaraisiais metais čia pagausėjo — pasinaudos šia proga ir taps tikrais sporto entuziastais.

Zinoma, organizuodami meno saviveiklą ar sportą,

susiduriame ir su tam tikrais sunkumais. Kombinato kolektyvas įsikūręs trijose gyvenvietėse. Bet kuriame cecho nelengva rasti pakankamai žmonių, mėgstančių tam tikrą sporto šaką, ir sudaryti iš jų pajėgų sportininkų kolektyvą.

Daug pastangų teks įdėti kombinato visuomeninėms organizacijoms, suburiant į sporto kolektyvus vis daugiau mūsų žmonių, ugdamų šeimose kultūringo laisvalaikio tradicijas.

Šiame penkmetyje numatyta nemaža nuveikti, modernizuojant cecho įrengimus, tobulinant gamybos technologiją, darbų organizavimą.

Išaiškėjo, jog nebegausime importinių įrengimų, skirtų flotuojamo smėlio kokybei pagerinti. Kartu su Panevėžio „Ekran“ specialistais ieškome būdų, kaip pasiekti, kad iš smėlio būtų geriau pašalinama smulki frakcija. Eksperimentai teikia vilties, jog išeitis bus rasta.

Jau dabar Vikonių cecho panaikintos plytų statymo ir nukrovimo naklinės pamainos. Nakti čia lieka budėti ir dirbti tik trys žmonės. Tuo pačiu principu netrukus perorganizuosime darbus Rubikiuose, palikdami didžiausią jų krūvį dieninėse pamainose trūšiantiems žmonėms.

Bus rekonstruotas Vikonių cecho formavimo baras, pritaikant įrengimus gaminti didesniu gabaritų tuščiaidurėms plytomis. Ši naujovė — nemažas statybos darbų našartinimas. Naujosios plytos ne sunkesnės už seną-

sius, bet, jas klojant, mūrai kyla sparčiau ir betono skiedinio sunaudojama mažiau. Pernai šių plytų pagaminome 800 tūkst. šiemet abiejuose cechouose pasiryžę pagaminti 3 milijonus.

Vikonių apylinkėse geologai dabar ieško naujų molio klodų, kad plytų gamyba šiame cecho būtų ir ateityje plečiama. Lygia greta, panaudodami buvusias tuščias patalpas Vikonyse, čia organizuojame dirbtinio marmuro plokščių gamybą iš kvarcinio smėlio ir cemento. Šios plokštės tinka sienų ir grindų apdailai. Jų gamyba duos kombinatui nemažą pelną, o sukauptos lėšos padės sparčiau spręsti kolektyvo socialines problemas.

Šiame penkmetyje nuosekliai atnaujiname dalį cecho įrengimų, keisime juos našesniais, lengviau valdomais. Palapsniui rekonstruosime ir plėsiame kombinato buitines patalpas, tvarkysime gyvenviečių teritoriją. Į šiuos darbus slengsimės įjungti kuo daugiau cecho darbininkų. Ištikintai, jog žmonės kruopščiai prižiūri rūpestingiau eksploatuoja tai, ką yra patys savo rankomis sukūrę. Nėra abejonės, jog penkmečio pabaigoje mūsų cechoi taps jaukesni, švaresni, o gyvenvietės pasipuos gėlėmis, želdiniais, spalvinga jaunėjų namų išore, asfaltuotomis gatvėmis.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Už laimėjimus, pasiektus vykdant dešimtojo penkmečio užduotis ir prisimtus socialistinius įsipareigojimus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakymu dėl TSRS statybinių medžiagų pramonės ministerijos susivienijimų, jmonių ir organizacijų darbininkų, inžinierių-technikos darbuotojų ir tarnautojų apdovanojimo TSRS ordinais ir medaliais apdovanojo:

ANYKŠČIŲ RAJONAS
DARBO SLOVES
III LAIPSNO ORDINU

Magylą Bronių — Anykščių statybinių medžiagų kombinato tekintoją.

MEDALIŲ „UZ DARBO SAUNUMĄ“

Petronį Algirdą — Anykščių statybinių medžiagų kombinato ekskavatoriaus mašinistą.

Pranešimai aktualiais klausimais

Prie LKP Anykščių rajono komiteto veikiančios politinformatorių mokyklos klausytojams įvykusiame užsiėmimoje apie mūsų rajono žemės ūkio vystymo kryptis, įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus ir politinformatorių uždavinius pranešimą padarė Anykščių rajono žemės ūkio valdybos viršininkas Algimantas Dačiulis. Vilniaus aukštosios partinės mokyklos dėstytojo, ekonomikos kandidato Valentino Pakormliako pranešimo

tema „TSKP XXVI suvažiavimas apie aktualias ekonomikos vystymo problemas vienuoliktajame penkmetyje“, o tarptautinių įvykių apžvalgą padarė respublikinės „Ziņojos“ draugijos lektorius, ekonomikos kandidatas Adolfs Vilimavičs.

LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunikas kalbėjo apie politinformatorių uždavinius vasaros darbų laikotarpiu. „K. d.“ inf.

Kronika*

Beveik visa avalynė, kurią šiemet prekybos organizacijoms tiekia Vilniaus P. Eidukevičiaus odo ir avalynės gamybinio susivienijimo kolektyvas, — naujų modelių. Penktadalis produkcijos — gerokai daugiau, negu pernai — žymima valstybiniu kokybės ženklu. Bendradarbiaujant su Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto specialistais, susivienijime steigiamas pagerintos kokybės avalynės cechas, kuris pirmąją produkciją vartotojams patieks jau šiais metais.

Už laimėjimus vystant moksleivių fizinę kultūrą ir sportą TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos Vyriausiosios komitetas apdovanojo parodos medaliais ir premijomis didelę grupę respublikos švietimo ministerijos darbuotojų ir mokyklų pedagogų. Pirmojo laipsnio diplomus paskirtas Sirvintų vidurinei mokyklai. Už puikų gyvenvietės plėtojimą toki pat apdovanojimą pelnė Siututės rajono TSKP XXV suvažiavimo tarybinis ūkis.

(ELTA)

Virš sėjėjų — giedras dangus

Ne tik kalvotose priesmėlio žemėse, bet ir derlingose Troškūnų, Kavarsko lygumose vienas po kito baigia džiūti dirvų masės. Kasrūt vis gausėnis mechanizatorių būrys išvairuoja traktorių purenti, tręšti laukų, o kur-ne-kur įterpiami jau ir pirmieji vasarojaus grūdai.

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkyje vienas pirmųjų į laukus išvyko mechanizatorių komunistas Kostas Baranauskas, vairuojąs galiną traktorių su sudvejintu kultivatoriumi. Pirmiausia jis sukuultivavo dirvą, kurioje ruošiamasi sodinti bulves. Mėšlas čia įterptas iš rudens. Artimiausiomis dienomis traktorininkai Zenonas Vingilys ir Algirdas Kamarauskas šiame lauke išharstys mineralines trąšas

— ir dirva bus visiškai paruošta bulvių sodinimui.

Dabar K. Baranauskas atrankiniu būdu kultivuoja dirvas, kur bus sėjamas vasariojus. Pasiruošęs startui mechanizatorius Rimvydas Urbonavičius, įterpsiantis amoniakinį vandenį. Jei giedri orai šį savaitgalį išsilaikys, mechanizatorių būrys ruošiantis dirvas sėjai „Pirmyn į komunizmą“ kolūkyje, taps gerokai gausėnis.

Staškūniškio tarybiname ūkyje baigiamos tręšti pievos, ganyklos, daugiametės žolės. Pasinaudodamas tuo, kad rytais dirvų paviršių sukaustydavo gruodas, nemaža žiemkenčių azotinėmis trąšomis patręšė šio ūkio mechanizatorius Antanas Stankevičius.

Šiame ūkyje iš rudens buvo patręštas 50 ha dirvų

masivas. Jį sukuultivavus, šios savaitės pradžioje mechanizatoriai Henrikas Belevičius ir Vytautas Strunevičius čia pasėjo Selmos veislės avižas. Taip pradėtas įgyvendinti ūkio specialistų sumanymas: pirmiausia apsesti vėliau brestančių kultūrų sėklinius sklypus.

Šiame tarybiname ūkyje dirvos kultivuojamos nuo praėjusio šeštadienio. Pirmieji šį darbą pradėjo Albinas Sapkauskas, Alfonsas Tidikis, Vilijus Vedeika, vairuojantys vikšrinus traktorius su praplatintais kultivatoriais. Dirvos labiau pradžiūvus, kultivuatorių būrį papildys galingųjų T-150K vairuotojai, purenantys dirvose žymiai platesnius barus.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

REVOLIUCIJOS HIMNO AIDAI

LAIMIO VAITONIO ir JONO JUNEVICIAUS
fotoreportażas

Muziejus, į kurį vieną penktadienio rytą susiruošę bemaž pora šimtų Anykščių rajono jaunųjų komunistų, vienmetis su Tarybų Lietuva. Vienoje jo ekspozicijoje matėme nuo laiko tėkmės pageltusį 1940 metų rugpjūčio 21 dienos „Tiesos“ numerį su pranešimu: „Steigiamas Liaudies Kovų muziejus. Ministerių Taryba, pasiremusi Viešųjų kultūros muziejų įstatymo 6 str., priėmė nutarimą, kuriuo nuo š. m. rugpjūčio 20 dienos Kaune steigiamas Liaudies Kovų muziejus...“. 1941 metais muziejus gavo Revoliucijos vardą, o po karo buvo naujai atkurtas respublikos sostinėje Vilniuje.

Pernai vidurvasarį, minint Tarybų Lietuvos 40-metį, teko laimėti būti liudininkais,

kaip nugalėjusios Revoliucijos himno aidus saugojantis muziejus atšventė savo įspūdingas įkurtuves naujuose rūmuose. Dabar drauge su kitais anykštėnais jaunaisiais partiečiais vėl susikaupę kilome marmuro laiptais į naują susitikimą su didingą liaudies kovos, pergalių, socializmo iškovojimų panorama. Kad vėl naujai širdyse išgyventume tai, ko liudininkais buvo mūsų seneliai ir tėvai.

„Antai, stabtelim ties didžiuliu juodmedžio laikrodžiu. Pagal jo rodyklę rodoma laiką savo posėdžius 1940 metų liepos 21-ąją Kaune Valstybės teatre pradėjo Liaudies seimas... Antai, ties žalvarinėmis urnomis, kuriose šventoji žemė, atgabenta iš tų vietų, kuriose

kovėsi Lietuvos kariai, amžinam saugojimui palinkusios 16-osios lietuviškos divizijos pulkų vėliavos... Antai, pokario metų baldais apstatytas kabinetas, primenantis Lietuvos Kompartijos vadovo Antano Sniečkaus veiklą ir gyvenimą... Bet argi suminėsi viską, kas pasilieka tavo akyse ir atminty, kai muziejaus paskirtį apibūdina vien pats jo pavadinimas — LTSR revoliucijos muziejus. Jo ekspozicijose istorinės 1940 metų dienos ir Lietuvos darbo žmonių kova su vokiškaisiais grobikais, mūsų partijos gigantiškos pastangos atkuriant fašistų nuniokotą respublikos liaudies ūkį ir pirmieji kolektyvizacijos metų pėdsakai... Kelios salės vaizduoja brandaus socializmo sąlygomis išaugusį Komunistų partijos vaidmenį siekiant pažangos, plėtojant kultūrą, meną, mokslą. Ke-

liant darbo žmonių gerovę. Ekspozicijoje „Komunistinis jaunimo auklėjimas ir mokymas“ muziejaus lankytojų žvilgsnį patraukia didelė Anykščių II-os vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojos — pirmosios Lietuvos TSRS Liaudies mokytojos Eugenijos Vingrienės fotonuotrauka...

Besižvalgant į kiekvieną širdžiai brangias ir artimas relikvijas, nematomą prabėga viena valanda, įpusėja kita, tačiau muziejaus direktoriaus pavaduotoja Frida Zimanienė jau kviečia į konferencijų salę, kur į susitikimą su jaunaisiais Anykštijos komunistais atėjo revoliucinio judėjimo Lietuvoje veteranas Laurynas Kapočius. Neeilinės biografijos tai žmogus — savo likimą su Lenino partija susijęs dar 1925 metais. Įpusėjo šeštas dešimtmelis, kaip su saviimi nešiojasi partinį bilieta, bet vis dar išlikęs stebėtinai žvalus, masios minties. Svečias pasidalino prisiminimais apie savo jaunystės dienas, kalbėjo apie metus, praleistus gyvenant Amerikoje, džiaugėsi, kad šiandien mūsų partija tvirtai tisia Didžiojo Seolio žygi. nuosekliai įgyvendina nemirtingas Lenino idėjas, garbingai vykdo visos sovietinės liaudies politinės vadovės funkciją. Atsidėkodami už nuoširdų pašnekesį, anykštėnai partijos veteraną apjuosė garbės juosta, jo rankose, nelyginant skaisli Revoliucijos ugnis, sužudo gvazdikių žiedai. Paskui tribūnon kilo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio mechanizatorius Vytautas Banys, Kavarsko vidurinės mokyklos direktoriaus

LTSR Revoliucijos muziejaus salėse susitiko jauni komunistai (iš kairės į dešinę) „Gintaro“ kolūkio vyr. statybos inžinierius Rimantas Kernagis, „Atžalyno“ kolūkio statybininkas Jonas Bulkus ir LKJS Anykščių RK instruktorė Romualda Jančylė.

pavaduotoja Vida Bagdžiūnienė, kurie visų vardu padėkojo LTSR revoliucijos muziejaus administracijai, LKP Anykščių rajono komitetui už sudarytą galimybę

po žydraisiais muziejaus skliautais dar kartą naujai išgirsti legendinės „Auroros“ ir Revoliucijos himno aidus, iš arti susitikti su senelių ir tėvų jaunyste.

Komunistų partijos veteranas Laurynas Kapočius su anykštėnais.

Suvažiavimo medžiagos propaganda — mūsų veiklos programa

TSKP XXVI suvažiavimas — nepaprastai reikšmingas politinis įvykis partijos ir tarybinės liaudies gyvenime. Suvažiavimas įvertino mūsų šalies laimėjimus X-ajame penkmetyje, kuriant komunistų kovojant už taiką. Gyvenimas nestovi vietoje. Jis kelia naujus reikalavimus. Ideologiniame aktyvumui tenka svarbų vaidmuo, toliau vystant masių marksistinio-lenininio švietimą ir auklėjimą, jų kūrybinį aktyvumą.

Komunistinio darbo žmonių auklėjimo, jų sąmoningumo ugdymo baruose bibliotekos atlieka ir atlieka didelį darbą.

Kovinė, ilgalaikė veiklos programa tapo TSKP CK nutarimas „Dėl tolesnio ideologinio, politinio-auklėjamojo darbo gerinimo“.

Bibliotekos turi padėti partinėms organizacijoms teikti darbo žmones partijos numatytų planų įgyvendinimui, įgydyti jų poziciją gyvenime, sąmoningą pažinimą į visuomeninę pareigą. Labai varbu, kad propagandinis auklėjamasis darbas būtų dirbamas gyvai ir įdomiai, kad ideologiniai darbuotojai labiausiai jaustų aujoves.

Partijos suvažiavimas įpareigoja mus sistemingai ugdyti jaunimo marksistinio-lenininio pasaulėžiūrą, visuomeninį aktyvumą, formuoti rovinis idealus, padėti namui žmogui pasirinkti profesiją. Bibliotekų darbuotojai suinteresuoti, kad mažės informacijos ir propagandos priemonės būtų tik partijos ir visos liaudies

viešosios nuomonės tribūna. Kiekvieną straipsnį laikraštyje ar žurnale, kiekvieną televizijos ir radijo laidą reikia laikyti rimtu pokalbiu su žmonėmis, kurie laukia ne tik teisingo ir operatyvaus faktų išdėstymo, bet ir gilios jų analizės, rimtų apibendrinimų.

Nepakanka tik paaiškinti gyventojams šių svarbių dokumentų esmę ir prasmę, reikia pasiekti, kad visi darbo žmonės nuosekliai išstudijuotų partijos suvažiavimo dokumentus, giliai juos įsisavintų. Dirbti su žmonėmis nėra lengva. Suvažiavimas skatina visokeriopai sustiprinti nutarimų vykdymo kontrolę, didinti reiklumą, kiekvieno darbuotojo atsakomybę.

Suvažiavimo nutarimai įpareigoja aiškinti darbo žmonėms, kas daroma ir ką reikėtų daryti, kad būtų sėkmingai sprendžiami eiliniai socialinės, ekonominės ir kultūrinės raidos uždaviniai, aiškinama TSKP socialinė ekonominė politika, kaip kelti liaudies materialinę gerovę ir kultūrą, visokeriopai plėtoti socialistinį lenktyniavimą.

Bibliotekos savo darbo planuose numatė nemažai priemonių suvažiavimo nutarimams propaguoti, juos plačiau paskleisti ir aiškinti masėse.

Įgyvendinant suvažiavimo nutarimus, bibliotekos sieks ne tik aukštų darbo rodiklių, bet ir renginių efektyvumo, jų kokybės.

V. Kontrimavičienė
Centrinės bibliotekos direktoriaus pavaduotoja

AR VERTINAME ANTRINES ŽALIAVAS?

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas neseniai priėmė sprendimą dėl priemonių antrinių žaliavų supirkimui padidinti. Šiame sprendime pažymima, jog Anykščių Rajkoopsąjungos paruošų kontora atlieka tam tikrą darbą, supirkdama šias žaliavas iš rajono gyventojų, todėl jų supirkimo planai eilę metų įvykdomi ir viršijami. Tačiau, organizuojant antrinių žaliavų supirkimą, rajone neišvengta tam tikrų trūkumų. Sprendime nurodyta, jog prastos Anykščių antrinių žaliavų supirkimo punkto patalpos, o eilėje stambių rajono gyvenviečių tokių punktų iš viso nėra. Ne visos rajono įmonės, įstaigos, organizacijos, ūkiai pristato paruošėjams nurašytą archyvinę medžiagą ir kitas susikaupusias antrines žaliavas.

Rajono vykdomojo komiteto sprendimu numatyta įgyvendinti eilę priemonių antrinių žaliavų supirkimui padidinti ir šias žaliavas pardavusius gyventojus geriau aprūpinti didelę paklausą turinčiomis prekėmis. Tuo turi pasirūpinti rajono miestų ir apylinkių vykdomieji komitetai, rajkoopsąjungos, kitų rajono įmonių, ūkių ir organizacijų vadovai.

Be abejo, šio nutarimo įgyvendinimas duos teigiamų rezultatų, padės taupyti brangias žaliavas ir lėšas, geriau patenkinti gyventojų poreikius vertingomis prekėmis. Kartu, susipažinus su šiuo nutarimu, mūsų korespondentui iškilė klausimas: o ką gi konkrečiai nuveikė rajono paruošų darbuotojai, sudarydami gyventojams patogesnę sąlygą butyje susikaupusioms antrinėms žaliavoms realizuoti. Ar anykštėnai pakankamai informuoti apie šių žaliavų rinkimo svarbą, už jų pardavimą skatinamos priemonės? Ką pavyko šiuo klausimu sužinoti, korespondentas ryžosi papasakoti savo straipsnyje.

Kas vakarą Anykščiuose prie penkiaaukščių namų ilgai stabčioja šiukšlių surinkimo mašina. Kas tik nesuometama į jų kėbulus — seni žurnalai ir laikraščiai, konservų dėžutės, moksleivių priprašyti sąsiuviniai, apdužę ir sveiki buteliai... Nors ir supresuotos, buties atliekos užima didžiulį tūrį.

O juk tai, kas atsainiai metama į šiukšlių mašinos presą — daugiausia vertingos, nelgi, drįsčiau paskyti, deficitinės žaliavos. Respublikoje trūksta popieriaus. Mūsų laikraštis, kurį Jūs, gerbiama, skaitytojai, šiandien laikote rankose, yra išspausdintas popieriuje, pagamintame broliškiosios Rusijos Federacijos Kondopogos kombinato darbininkų. Šio popieriaus rulonai keliaivo geležinkelio tūkstančius

kilometrų, kol pasiekė mūsų respubliką. Šių krovinių srautą būtų galima gerokai sumažinti, jei visa makulatura mūsų respublikoje būtų surenkama ir vėl perdirbama į popierių: pastarasis būtų ne kiek nebrastesnis už pagamintą iš pirminės žaliavos — medienos.

Konservų dėžutė nerūdija todėl, kad jos paviršius padengtas vertingais spalvotaisiais metalais. Kad išgautų šiuos metalius, žmonės skverbiasi į rūdos sluoksnius per amžinąjį pašalą, kietas uolienas. Kaip buvo pažymėta, pateikiant svarstyti TSKP CK projektą partijos XXVI suvažiavimui, geroka dalis iškasenų klodų palankaus klimato šalies rajonuose baigia išsekti. Šiame penkmetyje, ieškodami žemės gelmių turty, jų tarpe spalvotųjų metalų, geologai ir rūdaka-

siai keliaus vis toliau į Šiaurę sunkiai įžengiamomis taigos ir tundros platybėmis.

O štai vertingų metalų išteklių mums po ranka. Tuščia konservų dėžutė, prakiuręs kibiras, aprūkęs puodas... Nemeskim jų į šiukšlyną, atiduokime ten, iš kur šie daiktai pateks į lydomo krosnis ir vėl virst metalu, galinčiu tarnauti žmogui.

O vis dėlto — kada ir kur anykštėnai gali parduoti butyje susikaupusias antrines žaliavas? Su šiuo klausimu aš kreipiausi į Paruošų kontoros direktorę S. Sermukšnienę.

Pasirodo, šių žaliavų supirkimo punktas greta Anykščių turgavietės veikia tik trečiadieniais, penktadieniais ir sekmadieniais nuo 9 iki 13

valandos. Sutikime, jog tai anaipol ne paankiausias laikas daugelio įmonių darbininkams ir moksleiviams. Neveltui paruošėjai tvirtina, jog į šį punktą vaikiai bemaž nesilanko — žaliavą atneša daugiausia senukai ir senutės. O kas gi kitas tokiu laiku ten gali lankytis — dar nebent žmonės, dirbantys pamainomis, ir namų šeimininkės. Sekmadienis — paranki diena šį punktą aplankyti į turgų atvykusiems žmonėms. Žodžiu, su Paruošų kontoros vadovais priėjome išvadą, jog šio punkto darbo laiką bene tikslinga būtų pertvarkyti.

rukelta iš pasaulio

Ateistinė popietė

Anykščių II vidurinėje mokykloje įvyko tradicinis renginys — ateistinė popietė. Ši kartą jaunieji ateistai susitiko su Vilniaus valstybinio pedagoginio instituto docentu Rimantu Skaisgiriū, kuris įdomiai kalbėjo apie kai kuriuos ateizmo ir dorovės klausimus.

Svėdasų vidurinės mokyklos ateistų būrelio nariai, vadovaujami Lietuvos TSR npsipelnusio mokytojo Tautvydo Kazlausko, parodė susirinkusiems įdomų pastatymą.

P. Balandis

Ieškome geriausio kelio

Mes — aštuntokai. Šiais metais labai pasikeitė ūgiu, nuotaikom, galvosenom. Visi pažangieji ir drausmingieji klasės draugai tapo komjaunimais. Pradėjome lankyti mokyklos šokių vakarus, sporto salėje žaidžiame krepšinį, rungtyniaudami net su devintokų ir dešimtokų komandomis. Kartą kitą esame net juos nugalėję. Buvo mūsų klasės pirmoji diskoteka, buvo pokalbiai apie draugystę, laimę. Skaitome žymių rašytojų knygas, dalinamės įspūdžiais.

Gera būti vyresniųjų tarpe! Gera ir budėti visoje mokykloje, ir paskirtą zoną valyti!... Bet ir gaila kažko.

Juk ne vienas iš mūsų šių metų pavasarį laikys šioje mokykloje pirmuosius ir paskutinius egzaminus. O jau... Kas toliau? Reikės jau mokytis to, kas svarbiausia visam gyvenimui, kas nulems mūsų darbu sėkmę ir ateities laimę.

Neseniai klasės vadovė gražino rašinius apie mūsų trokštamą ateities svajones. Tarp mokytojų ir mūsų vyko pokalbis.

„Gera, kad visi norite būti naudingi žmonėms, norite sąžiningai dirbti visuomenės ir Tėvynės gerovei. Tai labai gražu, tauru. Gera, kad mylite savo tėvus ir žadate juos senatvėje globoti. Gera, kad brangus jums savas kaimas, jo žmonės, ežerai, upeliai, pušynai. Mylite paukščius ir medžius, jaučiate esate kiekvienam gyvūnui. Tokie jausmai — didžiausi jūsų dvasios turtai, tikriausios vertybės.“

Gera, kad kai kurie nuo ketvirtos klasės jau nutarę, kuo būti. Tam ruošiasi ir nekeičia savo ketinimų. Pirmūnais Linas ir Valdas pasiryžę tapti inžinieriais,

Saulius ir Stasys — agromais, Gražina, Rolandas — mokytojais, Laima — medicinos seserimi.

Be kiti dar labai vaikiškai ir naiviai galvoja apie būsimas specialybes. Aukso-lė, Daiva, Audronė, Laima, Birutė nori dirbti tik konditerijoj. Lyg saldumynai sustiprins jų sveikatą, lyg šio gyvenimas būtų pats saldžiausias?... O juk Aukso-lė — gėlių, laukų ir miško mylėtoja. Daivutei gražus ir mielas bet koks gyvulėlis, gi Laima — energinga organizatorė, sugebanti susitvarkyti visur, kur tik jai pavesta. Jos grupė geriausiai išvalo paskirtą mokykloje zoną, jos būrelis, kuriam savime imasi vadovauti, pirma visų užbaigia rauti linų ar kasti bulvių barus per talkas kolūkyje.

Jolanta — gabi, sportiškos išvaizdos, energinga, kaip ir jos tėvelis, žemės ūkio darbuotojas. Ji nori būti vaikų darželio auklėtoja. Gerai, kad ji myli vaikus, bet rožiniais kaspinėliais papuoštos mielos ir klusnios lėlytės labai skiriasi nuo gyvųjų „lėlyčių“, kaip skiriasi darbai nuo žaidimų, nors ir yra tarp jų panašumo. Kiek daug dar reikia apgalvoti, išbandyti, pažinti save, savo sugebėjimus, valią, sveikatą, potraukius, tartis su specialistais, tėvais, mokytojais, apie tai skaityti literatūrą.

Remigijus, Bronius, Kęstutis, Artūras nori būti traktorininkais arba vairuotojais. O jau dabar pasislėpę rūko, susitarę pabėga iš pamokų. Reikia tik įsivaizduoti, kaip jie dirbtų tokį atsakingą ir svarbų darbą! Juk prie bet kokios mašinos vairo gali sėdėti tik valingas ir doras žmogus. Vidas ir Virginijus, o taip pat Dangiras tą jau

suprato ir įrodė, kad norėdami sugeba būti stropiais ir drausmingais mokiniais.“ Po tokios rašinio analizės, po tokio mūsų pokalbio vėl į klasę įsirango didelis rūpestis, ir ne iš vieno suolo pasigirsta atodūsis. Mūsų akys rimtos ir veidai susikaupę. Tai kuo gi man būti? Kuriuo keliu pasukti?

Praejusiu metų gruodžio 27 dieną mūsų klasės moksleiviams buvo organizuota ekskursija į Panevėžį. Po spektaklio apžiūrėjome 24 kaimo profesinę technikos mokyklą. Mus nustebino puiki tos naujos mokyklos tvarka, kabinetų meniškasis apipavidalinimas, blizganti tviskanti švara. Direktoriaus pavaduotoja mus išvedžiojo po visus kabinetus ir dirbtuves. Juos puošė tekinčių padaryti ornamentai, išpjaustintos medinės raidės — kaligrafiški užrašymai.

Kai atvėrėme autoremontininkų dirbtuvės duris, mūsų Gediminas aiktelėjo: „Čia tai bent!“. Sužavėjo ir nustebino tvarkingai išdėliotos įvairios mašinų dalys. Iš tikrųjų gal ir vėta jam, taip mylinčiam techniką ir tėveliui vairuotojui padedančiam remontuoti mašiną, kaip tik čia nusileisti. Tik reikia, kad bendras pažymys būtų ne mažesnis, kaip keturi.

Suvirintojų dirbtuvėje kabinos uždangstyto tvarkingom brezentų užuolaidom, kad ryški šviesa dirbant negadintų kitiems akių. Tekintojų dirbtuvė erdvi, su išrikuotomis kelių rūšių staklėmis. O ju tiek, kad užtenka kiekvienam moksleiviui. Tekintojams pravartu turėti meninių sugebėjimų. Kažin

atkelta iš 2 pusl.

AR VERTINAME ANTRINES ŽALIAVAS?

atkelta iš 2 pusl.

Kartą per metus, pavasarį, Paruošų kontoros mašina aplanko anykštėnų kiemus ir ten superka antrines žaliavas. Prie jos tais vakarais būriuojasi ilgokos vaikų ir pensininkų eilutės. Bet ką reiškia — viena diena per metus? Ne visi žmonės turi butuose vietos atliekoms per tokį ilgą laiką kaupiti ir laikyti, todėl džiaugiasi atsikratę jomis ir išmėte į šiukšlyną. Dabar numatoma, jog antrinių žaliavų surinkėjai su mašinomis daugiabučių kiemuose lankysis dažniau, bent kartą per ketvirtį. Be abejo, mašinos tuščios į punktą nesugrįš.

Daugelyje respublikos miestų antrinių žaliavų rinkimu iš gyventojų užsiima namų valdybų kiemsargiai, valytojos. Jiems žmonės gali parduoti buities atliekas kiekvienam patogiu laiku. Paruošų darbuotojai norėtų

ši patirimą pritaikyti ir mūsų rajono centre.

Kai dėl tolimesnių rajono vietovių gyventojų, tai jų sukauptos antrinės žaliavos nuo šių metų bus superkamos kaimo parduotuvėse. Be to, daugelyje stambesnių rajono gyvenviečių numatoma artimiausiu metu įrengti šių žaliavų supirkimo punktus.

Beje, rajono kooperatininkai tikisi, pasinaudodami Valstybinio banko kreditais, netrukus pradėti naujo supirkimo punkto statybą Anykščių turgavietėje. Tose pačiose patalpose numatoma įrengti ir parduotuvę, kurioje už parduotas antrines žaliavas žmonės galės įsigyti didelę paklausą turinčių prekių.

Daug gali nuveikti, rinkdami antrines žaliavas, moksleiviai. Tačiau, šio straipsnio autoriaus nuomone, atgyvenusi yra tokia tvarka, kai moksleiviai per visą miestą tempia į mokyklas makulatūrą, šiukšlindami gatves bei mokyklų kie-

mus. Mokymo ir auklėjimo įstaiga — ne makulatūros ar metalo laužo sandėlis.

Pridursiu, jog mokinukas, sukaupęs namie centnerį makulatūros, jokių būdu šio krovinio neįstengia nutempti iki mokyklos. Tokiu atveju dažnas tėvelis sėda už mašinos vairo, įkrauna greta sukaupusius popierius dar savo įstaigos archyvo likutį ir, nugabėjęs į mokyklą, įvykdo visos klasės makulatūros rinkimo planą. Koks gi čia vaikų darbinis auklėjimas?

Mums rodosi, nebūtų didelių keblumų, jei į vienos ar kitos mokyklos fondą paruošėjai makulatūrą prilimtų visur — punktuose, į kiemą atvažiuojusioje mašinoje ar pasinaudoję namų valytojos paslaugomis.

Noris tikėtis, jog bendromis suinteresuotų respublikos žinybų pastangomis šios ir kitos problemos bus išspręstos ir artimiausiais metais mūsų bei kitų rajonų gyventojai pateiks liaudies ūkiui daugiau naudingų antrinių žaliavų.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

„SIDABRINIŲ BALSŲ“ KONKURSAS

Anykščių kultūros rūmuose dvi dienas vyko Panevėžio zonos dainininkų „Sidabrinųjų balsų“ konkurso zoninis turas. Klausėmės solistų, vokalinę kolektyvų iš Panevėžio, Pasvalio, Zarasų, Biržų, Utenos, Kupiškio rajonų, o taip pat anykštėnų. Konkurse pasirodė nemažai mūsų rajono vokalistų. Mažiau, kad žiuri komisija: kompozitoriai A. Bražinskas, L. Vilkončius ir LTSR Mokslo metodinio kultūros centro muzikos skyriaus darbuotoja A. Andrejauskaitė.

lė aukštai įvertino mūsų rajono energetikų vyrų ansamblį ir pripažino jam pirmą vietą. Zonoje pirmoji vieta pripažinta solistei J. Marčiukienei ir Leliūnų kaimo kultūros namų vyrų duetui. Antrąją vietą pelnė Troškūnų miesto kultūros namų moterų duetas. Traupio zoninių kultūros namų solistui B. Grigui ir „Už laiką“ kolekto moterų ansamblui atiteko trečioji vieta.

Tik Ažuozėrių kultūros namų ansamblis, pasirodęs

„Sidabrinųjų balsų“ konkurse, nepateko į prizininkus.

Pirmas vietas laimėjusieji „Sidabrinųjų balsų“ konkurso dalyviai gegužės pabaigoje vyks į Palangą, kur varžysis su geriausiais respublikos dainininkais.

P. Vytautas

Vasaros laikas

Balandžio 1 diena — pirmoji vasaros laiko para šalies gyvenime. Visų šalies laikrodžių rodyklės vidurnaktį buvo pavartytos valanda į priekį.

Laikas. Tai didžiulis turas dabartiniame didelių greičių amžiuje. Tai, kad šalis skaičiuos valandas vasaros laiku, padės spręsti TSKP XXVI suvažiavimo nubrėžtą uždavinį — intensyviai dirbti, ūkininkauti geriau, darniau, ekonomiškiau.

Kuo racionaliau panaudoti visoje mūsų didžiuojamoje šalies dienos šviesą — vadinasi, sutaupyti nemažai kuro, energijos, papildomai pagaminti daug produkcijos. Šis naujas šalies „dienos tvarkaraštis“ turi dar vieną svarbų privalumą: gyvendami pagal jį, žmonės galės ilgiau ir geriau pailsėti po darbo dienos rūpesčių.

Perėjimo prie vasaros laiko „oficialioji ceremonija“ įvyko Pamaskvės Zelinogradų sąjunginiame fizikinių techninių ir radijo techninių mokslinio tyrimo institute. Čia saugomas valstybinis laiko ir dažnumo etalonas.

Pirmieji šalies pradėjo balandį Ciukėiu. Providenijos, Anadyrio, Beringo, Iulino ir Smidto rajonų gyventojai. Būtent šie — ir tik šie šie — Ciukotijos autonominės apygardos rajonai yra pačioje rytinėje, dviliktose šalies laiko juostoje. Po jų sekė kiti Ciukotkos ir Kolymos rajonai, esantys vienuoliktose ir dešimtoje laiko juostose.

Laiko pertvarkymas padės geriau panaudoti TSRS viešingosios energetikos sistemos galimybes. Per pusmetį kai galios vasaros laikas, šalyje bus sutaupyta pusė milijardo kilovatvalandžių elektros energijos.

(TASS-ELTA)

BUVO LINKSMA VAKARONĖ...

I vakaronę, organizuotą „Anykščių šilėlio“ kolūkio moterų tarybos, susirinko gausus būrys šio ūkio žemdirbių. Lietuvių poetų posmais, nuosirdžiausiais palinkėjimais į ūkio moteris kreipėsi Burbiškio kultūros namų darbuotoja Vida Virbičiūskaitė. „Būkite pasveikintos su pavasariu, būkite laimingos“, — linkėjo.

Išties, džiugūs šilėliečių pasiekimai augalininkystėje, gyvulininkystėje. Jie būtų kur kas kuklesni, jeigu ne

šauniųjų melžėjų Teklės Gavėnavičienės, Danutės Sriubienės, šėrikių Onos Griunienės, Liudos Skujienės, ūkio vyr. zootechnikės komunistės Elvyros Visockienės ir jaunųjų specialistų Danutės Žasienės ir Stasės Cerkasaitės pastangos. Dar daug pavardžių sumini ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Balys Rukša. Joms, gamybos pirmūnėms, skambūs pionierių posmai, pirmosios pavasario gėlės ir pagarba.

— Mokate ne tik duoną auginti, daug žemės ūkio produktų gaminti, bet ir puošti savo gyvenvietes, — kreipiasi į šilėliečius Anykščių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkė D. Adomaitienė, pranešdama džiugią naujieną, kad prie Elvyros ir Antano Visockų sodybos netrukus bus pritvirtinta lentelė „Pavyzdinga sodyba“, liudijanti apie jos šeimininkų meilę aplinkos grožiui. Dar kitoms pavyzdingoms šeimininkėms už gražią ir tvarkingą buitį įteikiamos premijos.

Linksmam šilėliečių būry — ūkio valgyklos vedėja Genė Strazdienė, virėja Elena Adamonienė, Ryšių skyriaus viršininkė Aldona Vitkevičienė, mokytoja Vanda Kazlauskienė bei kitos mokytojos. Nors jos tiesiogiai nedirba ūkio materialinės gamybos sferoje, bet nuo jų sąžiningo darbo žymia dalimi priklauso žemdirbių kultūringa buitis ir pagaliau ateitis, nes Burbiškio aštuonmetės mokyklos mokiniai — būsimieji ūkio šeimininkai.

Sauniąsias šilėlieces sveikina svečiai — LTSR nusipelnę artistai Tomas Vaisieta, Edmundas Kuodis ir Jo-

Dainuoja šilėliečių svečiai LTSR nusipelnę artistai Edmundas Kuodis ir Jonas Girijotas.

Autoriaus nuotraukos

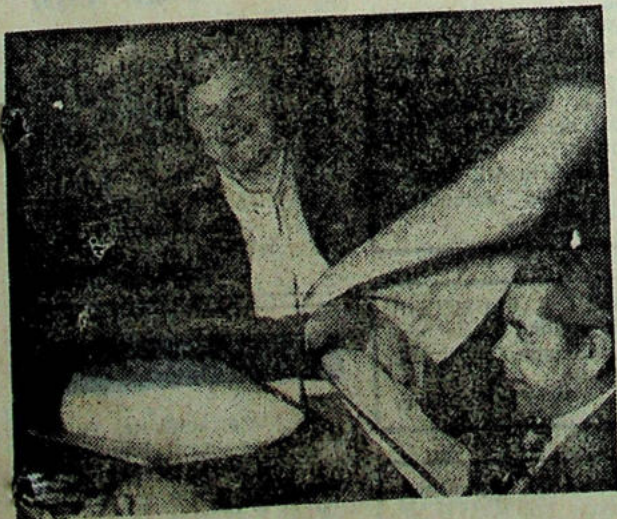
nas Girijotas. Skaitoma Vaižganto „Lino pasaka“, ištrauka iš Vyt. Bubnio romano „Po vasaros danguimi“, skamba M. Martinaičio posmai, St. Simkaus, A. Raudonikio ir kitų kompozitorių dainos.

Ant stalų suputoja gliautis. Kiekvienas stalas — melžėjų, kiaulių šėrėjų, spe-

cialistų, buhalterijos darbuotojų — vienas už kitą išradingiau papuoštas, įmantriais valgiais nustatytas. Nė lengva autoritetingai komisijai geriausias šeimininkes išaiškinti.

Buvo menamos mįslės, vyko įvairūs konkursai, skambėjo juokas ir daina.

J. Junevičius

Stai kokį sūrį ūkio melžėjos suslėgė ir patikėjo jį pirmajai paskanauti ir kitus pavaišinti ūkio vyr. zootechnikė Elvyra Visockienė.

Ieškome geriausio kelio

atkeltais žingsniais

ar tik ne mūsų Romui linkmiausia vieta prie kurių nors čia esančių staklių. Gal ir Valdai nuo čia pradėti savąjį kelią? Juk jis — būsimasis konstruktorius ir žinovas. O pirmūnai, pasakojo, šioje mokykloje labai globjami ir vertinami. Jų portretai dideliuose rėmuose. Jie gauna nukreipimus ir į aukštąsias mokyklas.

Be pamokų, specialybės užsiėmimų moksleiviai šoka, dainuoja, deklamuoja. Skaitovai net respublikoje užėmė gerą vietą. Rūpinamasi visų talentais, kultūra. Yra ir meno pažinimas, ir teatrų, parodas jie lanko, aptarinėja. Buvo karnavalas. Salėje mirgėjo įvairios kaukės. Dauguma berniukų. Jie kaukšėjo ant aukštakulnių batų — persirengę klounais — merginomis. Salė puikiai išpuošta, iliuminuota. Girdėjome ir gaisriai skaitantį „artistą“.

Mes čia sužinojome, kokį gera mokiniai turi bendrabutį, kaip jie išsisi ir sportuoja. Klausėme, kodėl tokia nasaikiškai graži mokykla. Mums atsakė, gal rimtai, gal su jomoru: „Darbininkų klase priešakv, o čia ruošiamos darbininkiškos specialybės, tain reikalingos miestui ir kaimui. Si mokykla nauja, o visos mūsų šalies mokyklos turi būti gražios. Mes patys ją ruošiamės savo jėgomis, ypač daug išmonės yra parode staliai ir tekintojai.“

Vasario keltvartą dieną vėkome į kiauulių fermą. Vedėia Antanina Gineikienė nanaakio apie savo nelengva, įtemptą darbą, aprodė gardus, kuriuose laro guvių nardželiu gulėio didelės veislinės kiauulės. Kitur žyvgavo hekonal. Visiems nakreikla, švaru. Mažuosius žildio elektrinės lempos. Kiaulių trys lūksančiai. Vasara buvo nedosni — reikia labai angalvoli ju šerimą. Sugenda elektra, ir vedėjos žalioti „Niva“ j namus paržiburiuo-

ja tik apie vidurnaktį. Verda didžiuliai katilai jovalui, maišai spyglių, miltų ir kitokių „prieskonių“. Bet kiauulių šerėjos ir vedėja myli savo darbą ir j nieką jo nekeistų. Jis brangiai ir apmokamas. Mes paklausėme.

— O kuo jūs džiaugiatės, kada gyvenate sau?

Fermos vedėja A. Gineikienė atsakė.

— Gera man, atlikus sunkų darbą.

Ji patarė ir mums jo nebijoti. Baigti vidurinę ir ateiti į ją pavaduoti. Reikia ir čia žinių, sugebėjimo, reikia daug ką paskaityti, patobulinti. Poilsio valandėlės fermoje irgi turėtų būti kažkuo gražesnės, įdomesnės, kitokios.

Mus dažnai aplenkia žalia „Niva“, kurią vairuoja pati fermos vedėja A. Gineikienė. Tai ne paprastas žmogus, bet labai sumani, sąžininga, energinga, už gerą darbą pagyrimo raštais ir medaliais apdovanota darbuotoja.

Sako, drąsus žmonės eina ten, kur reikia, ir, stropiai, sąžiningai dirbdami, suranda savo laimę.

Buvo atvykęs Alantos žemės ūkio technikumio dėstytojas. Jis papasakojo, kaip visam krašui reikalingi jų paruošti specialistai. Pasitarusios su tėvais, pasiskaičiusios dėstytojo paliktus reklaminius lapus, Auksoalė ir Birutė nutarė savo specialybės įsigyti Alantoje.

Ir klasėje, ir su tėveliais aptarėme žurnale „Seima“ straipsnį „Nespręsti už vaikus“. Visi trokštame laimės, norime tokios specialybės, tokio darbo, „kuris būtų mialas širdžiai, rankoms, kuris visapusiškai atskleistų fizines ir dvasines jėgas“.

Ilna Dagytė
Svėdasu vidurinės mokyklos VIIIa klasės mokinė,
Daiva Gavėnavičiūtė
VIIIa klasės komjaunimo grupės sekretorė

„Šventosios“ sodininkų bendrijoje

„Šventosios“ sodininkų bendrijos ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime išsami pranešimą padarė bendrijos valdybos pirmininkas Algimantas Palevičius. Gražios gamtos prieglobstyje neseniai įsikūrusiame kolektyviniame sode prasmingai praleidžia laisvalaikį po darbo ir poilsio dienomis beveik 420 anykšlėnų šeimų. Apie pusę jų jau statosi gražius sodo namukus ir tvarko sklypelius aplinką. Vykstant statyboms, sunku rasti laiko grožiniui puoselėti, tačiau ir čia yra švyturiai, kurie per trumpą laiką gražiai sulvarkė savo sklypelius aplinką ir tapo pavyzdžiu kitiems sodininkų bendrijos nariams. Bet esama ir tokių „Šventosios“ sodininkų bendrijos narių, kuriems, matyt,

svetimas kolektyvinio sodininkavimo ir grožio jausmas. Tokie nevalyvi sodininkai dažnai išveža ir išpilia šiukšles, smėlį į tas vietas, kuriose to negalima daryti. Ne vieno sklypelio pavirsta piktžolynais arba blogai prižiūrimais daržais. Sodininkų bendrijos valdyba turėtų pagalvoti, ar verti tokie sodo nariai garbingo sodininko vardo.

Kiekvienas sodininkų bendrijos narys turėtų neužsidaryti savo sklypelyje, plačiau bendrauti su visais savo kolektyvo nariais, pamatyti pačius gražiausius respublikos kolektyvinius sodus. Gražius pavyzdys visuomet moko ir skatina juo pasekti.

Tačiau iki šio laiko „Šventosios“ sodininkų bendrijos valdyba nesuorganizavo nė

vienos ekskursijos savo kolektyvo nariams. Iš tokių ekskursijų niekuomet negrįžtama tuščiomis, ne tik daug ko pasimokoma, bet ir parsivežama daug vertingų spygliuočių ir lapuočių dekoratyvinių medelių, retų gėlių. Mūsų respublikoje yra ne viena pavyzdinčiai besitvarkanti sodininkų bendrija.

LSD Anykščių sodininkų taryba yra pasiruošusi padėti sudaryti maršrutus sodininkų bendrijų narių ekskursijoms, o kartais galėtų skirti ir toms ekskursijoms vadovus. Tada į ekskursijų maršrutus pateks ne tik pavyzdingi kolektyviniai sodai, bet ir pakeliui esančios gražiausios miestų ir kaimo gyvenviečių sodybos, literatūrinės vietovės, parkai, gamtos

ir istorijos paminklai, įdomūs liaudies meistrai, etnografiniai ir kraštotyros muziejai.

„Šventosios“ sodininkų bendrijos sodo ateitis priklauso nuo pačių sodininkų iniciatyvos, darbštumo ir sumanumo.

Ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime kalbėjusieji sodininkai iškėlė daug vertingų pasiūlymų, kaip organizuoti kolektyvinės sodininkystės darbą, kad sodas taptų ne tik sveiko ir aktyvaus poilsio vieta, bet ir legendomis apipinto Anykščių krašto grožio kampeliu.

1981 metais numatyta sutvarkyti kelius, toliau vykdyti sodo namelių statybą, griežtai prisilaikant projektų, išskirti bendro naudojimo tvenkinį, dalinai elektrifikuoti ir aptverti sodą vielos tinklo tvora.

Alb. Cerniauskas
LSD Anykščių sodininkų tarybos pirmininkas

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Vabalninko tarybinis ūkio technikumasis šiuo metu balandžio 10 d. 15 val. kviečia baigusius technikumą į susitikimą-konferenciją.

Direktorius

Anykščių sportinis-techninis klubas organizuoja vairuotojų-mėgėjų ir mokytojų kursų Svėdasuose.

Norintieji mokytis renkasi šiuo metu balandžio 12 d. 14 val. kolūkio kontoroje.

STK viršininkas

Reikalinga

Anykščių rajono Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinatui reikalingi: kranininkas, stropuotojas, mūrininkai, dažytojai, dailidės, betonuotojai, skardininkas, siuvimo, mezgimo mašinų derintojai, suvirintojai, sandarininkas, mezgėjos, siuvėjos, vairuotojai, darbų vykdytojas buto remonto brigadai. Anykščių pirėiai — valytojas-kontrolierius.

Administracija

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkiui reikalingi statybininkai gyvenamųjų namų statymui.

Kreiptis į kolūkio valdybą arba skambinti telefonais 4-17-18, 4-17-51.

Kolūkio valdyba

Anykščių sportiniam-techniniam klubui reikalingi šie darbuotojai: buhalteris, medfelcė, vairuotojas, technikas-treneris.

Kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Troškūnų g. Nr. 3, arba skambinti telefonu 5-12-05.

TSK viršininkas

Parduoda

K. Staro kolūkyje, Gudelių kaime, nusikėlimui skubiai ir nebrangiai parduodamas gero stovio gyvenamasis namas ir tvartas. Kreiptis į Bronę Smočiūkiene, gyvenančią Vaškuokų geležinkelio stotyje.

KUO PATEISINTI?

Paskutiniuoju metu respublikos rajonuose padažnėjo gaisrai gyvenamuose namuose, kurių metu net žuvo žmonės. Pagrindinės gaisrų kilmės priežastys — neatsargus elgesys ir vaikų žaidimas su ugnimi.

Siuo metu sausio 5 d. kilus gaisrui Kupiškio rajono Daržiškių km veterinarijoje poliklinikoje, apsinuodijo ir žuvo 2-jų metų Juozas Zilinskas.

Paliktai be priežiūros, žaidė su deguliais ir sukėlė gaisrą gyvenamajame name Raseinių rajono Pajogaus kaime mažamečiai vaikai Valerijus Rapalas ir Vitalijus Blinstrumbas. Gaisro metu vaikai žuvo.

Gaisrai su vaikų aukomis kilo Kaišiadorių, Kauno, Salcininkų, Mažeikių, Telšių, Švenčionių rajonuose.

O sausio 27 d. Sialiuų mieste, nesilaikant saugumo technikos taisyklių, buvo kelčiamas portatvvinės dujinės plytelės balionėlis. Tuo metu įvyko dujų-oro mišinio sprogdymas ir kilo gaisras.

Bute buvę piliečiai B. Michnevičienė, O. Tolcikiene ir Z. Peleckis žuvo. Piliečiai įvykio metu buvo neblaivūs.

Panašūs faktai, kai neblaivūs piliečiai sukėlė gaisrus ir juose žuvo, buvo Alytaus, Biržų ir Rokiškio rajonuose. Per šiuo metų sausio mėnesį ir vasario mėnesio pirmoje dekadėje respublikoje gaisrų metu žuvo 18 žmonių, tame tarpe 8 vaikai.

Neaplenkė nelaimės ir mūsų rajono.

Siuo metų sausio 20 d. Anykščių apylinkės Blivonių kaimo gyventojas Valerija Rutkauskienė padegė vyro motinos ūkinį pastatą, prie kurio buvo pristatytas garas ir kuriame buvo lengvoji mašina. Nuostolis sudaro 4692 rublius.

Sausio 28 d. Troškūnų mieste, Vytauto gatvėje Nr. 20 senyvo amžiaus moteris S. Gelbudienė savo bute perkūno krosnį, prie kurios buvo sukabinti drabužiai. Nuo krosnies jie užsidegė. Laimė, kad pro šalį eidamas Troškūnų vidurinės mokyklos vienuoliktos klasės moks-

leivis Vitalijus Seibokas, pastebėjęs nelaimę, greitai iškviatė priešgaisrinę apsaugą ir pats drąsiai ir aktyviai ėmėsi priemonių gaisrui gesinti.

Vasario 10 d. Anykščių mieste, Gegužės Pirmosios gatvėje Nr. 3 kaimynai pastebėjo, kad iš pilietės Veros Beivydienės gyvenamojo namo veržiasi dūmai. Nedelsiant buvo iškviesti ugniagesiai ir gaisras likviduotas. V. Beivydienė su anūke išsėjos, o žentas, užkūręs dujinę viryklę ir palikęs ją be priežiūros, išėjo pas kaimynus žiūrėti televizoriaus. Kaimynų budrumo ir ugniagesių operatyvumo dėka kils gaisras taip pat laiku ir be nuostolių buvo likviduotas.

Manau, kad šie faktai priveria susimąstyti tuos, kurie butyje nuolat pažeidžia priešgaisrinės apsaugos taisykles, tuo sudarvdamai pavojų sau ir artimiesiems.

Nepamirškime vieno — apšildžiusios ugnis baudžia negailestingai.

J. Ražanas
Anykščių rajono VRS Valstybinės priešgaisrinės priežiūros inspekcijos viršininkas

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame „Ateities“ kolūkio pirmininko pavaduotojui V. Budreikai. Debeikių vidurinės mokyklos mokytojams ir mokiniams, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant Povilą Simonavičių. Žmona, vaikai ir seserys

Troškūnų vartotojų kooperatyvo darbuotojai reiskia nuoširdžią užuojautą BIRUTEI TYLIENEI dėl mylimo tėvelio mirties.

PETRUI BIRIETAI Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus brangios mamytės.

Anykščių MK Molėtų aikštelės darbuotojų kolektyvas

LEONUI BALTUSNIKUI Dėl mylimo brolio mirties reiskia nuoširdžią užuojautą. Povilanskų šeima

Nuoširdžiai užjaučiame PRANĘ ZEMAITIENĘ dėl motinos mirties. Bendradarbiai

PETRUI BIRIETAI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei. Anykščių MK prof. komitetas ir administracija

DANUTEI BAGUMIRSKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuoširdžią užuojautą reiskia Anykščių m. Mechanizatorių gatvės namo Nr. 17 gyventojai.

Mirus MYKOLUI MERKIUI, reiskia nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Aušros“ kolūkio valdyba

Nuoširdžiai užjaučiame ENZELMĄ DIDŽIULIENĘ, tėveliui mirus. Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo darbuotojai

NAPALIUI STROLEI Dėl mylimos motinos mirties nuoširdžią užuojautą reiskia Kavoliūnai, Keršanskai, Kručiai, Ridikai, Plėščiai.

JANINAI AUGUSTINIENEI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reiskia me nuoširdžią užuojautą. „Ateities“ kolūkio Cekonių sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame PRANĄ KOVĄ, mirus mylimam tėveliui. „Aušros“ kolūkio Daujočių sektoriaus fermos darbuotojų kolektyvas

Reiskia me nuoširdžią užuojautą bendradarbiui JONUI MIERKIUI, mirus jo tėveliui. „Aušros“ kolūkio mechanizatoriai

FAUSTAI PALSKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiskia Svėdasų zoninių kultūros namų darbuotojai ir saviveiklininkai.

ALDONAI MISIONIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ gamybos kontrolės laboratorijos darbuotojų kolektyvas

PETRUI TAMULIUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, reiskia me nuoširdžią užuojautą. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

GENEI SAVICKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, reiskia me nuoširdžią užuojautą. A. ir P. Urbonavičiai, S. ir S. Semėnai, Z. ir V. Mackai, E. ir A. Sleikai, E. ir P. Jurkėnai

RAŠYKITE IR SKAMBINKITE

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacinė mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11238 Užsak. Nr. 681